

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 16. november 2018 af Østre Landsrets 19. afdeling
(landsdommerne Malou Kragh Halling, Lone Kerrn-Jespersen og Henrik Gam).

19. afd. nr. S-2543-18:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født juli 1983

(advokat Martin Leth Hansen, beskikket)

Københavns Byrets dom af 30. august 2018 (SS 4-17866/2018) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpeelse, herunder således at der sker ubetinget udvisning.

Tiltalte har kontraanket til frifindelse, subsidiært formildelse.

Det fremgår af politirapport af 27. juni 2018 (bilag 3-2), at tiltalte på gerningstidspunktet var iført løbesko. Det fremgår endvidere af samme rapport om politiets besigtigelse af

F,

at han ikke umiddelbart havde synlige skader. Det fremgår endelig af politirapport af samme dato (bilag 1), at F blev tilset af ambulancepersonale, der vurderede, at der ikke var behov for akut behandling.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet politiassistent

V2.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet

F.

Den forklaring, som vidnet politiassistent V1 afgav i byretten, er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har forklaret bl.a., at han og F mødtes ved 12-tiden og spiste noget mad. De var glade. I løbet af dagen fik de en hel del at drikke. De blev begge meget berusede. De kom op at skændes. Da han havde fået en brosten i hovedet, blev han meget rundtosset. Tiltalte tog nogle skridt imod F, men var samtidig bange for at komme for tæt på.

F er ikke så god til somalisk, men han sagde et par ord på somalisk. Tiltalte kan ikke tale somalisk, men forstår noget og kan sige f.eks. ”hej” og nogle skældsord. Han kan ikke selv føre en samtale på somalisk. Der gik 5-8 minutter mellem, at han fik en sten i hovedet, og at han sparkede F. Det var bare et almindeligt spark, og han synes ikke, at det var så kraftigt. Han har kendt F i et par år. De er venner og ser hinanden jævnligt.

Vidnet V2 har forklaret bl.a., at vidnet holdt i F's højre arm og hans kollega holdt i F's venstre arm. F blev lagt på maven med hovedet nedad og iført håndjern. Han lå skråt ind mod kantstenen med hovedet hvilende på kantstenen. Vidnet kan ikke huske, om F havde panden eller siden af hovedet mod kantstenen. Vidnet så tiltalte komme løbende og gav F et tramp lige ovenpå hovedet. Det var ikke et fodboldspark. Vidnet så ikke F's hoved blive slået ned i kantstenen, men det gav et ryk i F's krop. Han opfattede det sådan, at trampet blev givet med den kraft, der var mulig.

F var bevidstløs mellem 30 sekunder og et minut. Vidnet åbnede håndjernene for at kunne tilse F, og pludselig var han væk. Tiltalte må have befundet sig et sted bag dem. Han oplevede ikke, at F sagde noget til tiltalte.

Vidnet F har forklaret bl.a., at han og tiltalte er gode venner. Den 26. juni 2018 hyggede han og tiltalte sig sammen. De drak en del. De kom op at skændes. Han husker ikke, om det ham, der provokerede tiltalte eller omvendt. Han tog et glas og kastede efter tiltalte. Glasset var af plastic, og han ramte ikke. Tiltalte skubbede, og tiltalte tog en stor sten og kastede efter tiltalte. Tiltalte blødte meget. Der var en kammerat, der trak tiltalte over til ambulancen for at få behandling. Vidnet gik efter tiltalte og svinede ham til. Tiltalte vendte sig om og gik imod vidnet. Politiet kom, og vidnet gik imod tiltalte råbende og skrigende. Han blev lagt i håndjern af politiet. Derefter kan han ikke huske noget. Det næste han så, var, at tiltalte var i håndjern. Der var nogen, der sagde, at han mistede bevidstheden, men han er ikke selv klar over det. Da han fik fjernet håndjernene, forlod han stedet, da han ikke havde lyst til at tale med nogen.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han ikke kan tale somalisk. Han kan tælle til ti og kender enkelte ord. Derhjemme i familien taler de dansk. Han har gået på

Skole fra 3./4. klasse til og med 9. klasse. Han har også gået i fritidsklub. Han har spillet fodbold i Boldklub i 6-7 år, og han spillede basket i nogle år. Han boede med sin mor og stedfar og 7 søskende. Han bor lige ved siden af sin familie. Han har haft en fin opvækst. Hans søster har en dansk kæreste, og hans bror er homoseksuel. Hans kæreste, X, har han kendt i snart 10 år. Hun ville gerne have været her i dag, men hun skulle til eksamen. De har planer om at flytte sammen. Hun har været gravid, men mistede barnet. Han er uddannet som stilladsmontør og fået et bevis på det. Han har også et AMU-kursus som asfaltlægger. Efter folkeskolen arbejdede han som tømrer fra 2001 og i 4-5 måneder. Han har en bred venskabskreds og mange venner fra folkeskolen. Han har i mange år lavet musik. Han er glødende fck-fan.

Hele hans familie er danske statsborgere. Han har ikke været i Somalia, siden han kom til Danmark. Han kender ikke nogen i Somalia.

Han har ikke været udrejst i Danmark.

Foreholdt § 26-afhøring af 9. april 2003 har han forklaret, at det er rigtigt, at han har været udrejst i tiden fra den 1. juli 1996 til den 11. februar 1999, hvor han var på genopdragelsestur, fordi hans forældre mente, at han var blevet for dansk. Han var i Kenya til muslimsk opdragelse. Han boede hos en tante, der nu bor i England. Han talte somalisk og engelsk med sin tante. Han gik ikke i skole. Han kom tilbage til 9. klasse i Danmark. Han fik nogle ekstra timer.

Fra 2005 til 2007 havde han sit eget firma sammen med en kammerat med omdeling af natavisser. Han har også arbejdet på cafe. Han blev overfaldet i 2008 med kniv. Det har påvirket ham meget, og han har fået PTSD. I 2010 har han arbejdet med kurerservice. Han har senest arbejdet som stilladsmontør fra august 2017, indtil han kom til skade i april 2018. Samlet har han arbejdet i ca. 8-9 år. Han har levet af sit arbejde og den erstatning, han fik efter overfaldet.

Han har god kontakt til alle sine søskende. De er fire brødre. Hans storesøster er flyttet til England, mens de andre søstre og brødre bor i Danmark.

Tiltalte er udover ved de afgørelser, der er opregnet i byrettens dom, tidligere straffet ved følgende afgørelser:

- Dom afsagt den 8. august 2000 af Retten i Rødovre, hvor han blev idømt hæfte i 10 dage, der blev gjort betinget, for vold efter straffelovens § 244 begået den 22. marts 2000.
- Dom afsagt den 2. marts 2004 af Malmø Tingsret, hvor han blev straffet med fængsel i 1 år og 6 måneder for bl.a. flere tilfælde af grov vold, trusler og overtrædelse af våbenloven begået i januar 2004. Straffen er afsonet i Danmark. Tiltalte blev den 26. januar 2005 prøveløsladt med en prøvetid på 2 år og med en reststraf på 187 dage.
- Dom afsagt den 4. november 2005 af Københavns Byret, hvor han blev straffet med fængsel i 8 måneder for vold efter straffelovens § 244 begået den 11. september 2005. Straffen var en fællesstraf med reststraffen på 187 dage fra prøveløsladelsen den 26. januar 2005. Han blev den 21. februar 2006 prøveløsladt med en prøvetid på 2 år og en reststraf på 79 dage.
- Dom afsagt den 7. oktober 2011 af Københavns Byret, hvor han blev straffet med fængsel i 30 dage for vold i gentagelsestilfælde, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, våbenbekendtgørelsen mv. Voldsforholdene var begået den 17. oktober 2010. Straffen blev gjort betinget på vilkår om bl.a. udførelse af samfundstjeneste.

Dommen af 11. februar 2014 angik bl.a. et voldsforhold og trusler efter straffelovens § 266 begået den 9. august 2013.

Dommen af 18. oktober 2016 angik bl.a. fire voldsforhold begået den 1. april 2015, den 1. juni 2016 og den 19. juli 2016 og vidnetrusler begået den 28. juli 2016.

Tiltalte er senest straffet ved dom afsagt den 17. november 2017 af Retten i Holbæk, hvor han blev straffet med en bøde for overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer.

Tiltalte har under anken fortsat været frihedsberøvet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet og straf

Det er efter forklaringerne afgivet af V2 og V1 bevist, at tiltalte trampede F i hovedet, mens denne, der var anholdt, lå på gaden på maven med hovedet hvilende på kantstenen og iført håndjern. Det må endvidere efter disse vidners forklaring lægges til grund, at F derefter var ukontaktbar i et halvt til et helt minut. Landsretten tiltræder herefter, at tiltalte er skyldig efter anklageskriftet.

Landsretten lægger til grund, at der forud herfor mellem tiltalte og F var en konfrontation, hvorunder tiltalte var blevet ramt i hovedet med en brosten. Henset til, at politiet var kommet til stede, og at F som nævnt som anholdt lå i håndjern, finder landsretten, at forholdet ikke kan henføres under straffelovens § 248, ligesom der ikke foreligger formildende omstændigheder som nævnt i straffelovens § 82.

Forholdet er begået efter den skærpelse af strafniveauet for grov vold, der skete ved lov nr. 358 af 29. april 2018. Herefter og henset til grovheden af forholdet, der er begået i prøvetiden for prøveløsladelsen den 27. september 2017 og til tiltaltes tidligere seks domme for adskillige tilfælde af ligeartet kriminalitet forhøjer landsretten straffen, der fastsættes som en fællesstraf med reststraffen på 132 dage fra prøveløsladelsen den 27. september 2017, til fængsel i 10 måneder.

Udvisning

Tiltalte, der er somalisk statsborger, blev ved dommen af 18. oktober 2016 bl.a. udvist betinget med en prøvetid på to år.

Udlændingeloven blev ændret ved lov nr. 469 af 14. maj 2018 om ændring af udlændingeloven (skærpede regler om udvisning af kriminelle udlændinge), der trådte i kraft den 16. maj 2018. Det følger af ikrafttrædelsesbestemmelsen til denne lov, at dom om betinget udvisning på grund af en lovovertrædelse begået før lovens ikrafttræden inden for prøvetiden har samme virkning som en advarsel om udvisning efter den nugældende udlændingelovs § 24 b, stk. 1. Ved en advarsel om udvisning efter den gældende udlændingelovs § 24 b, stk. 1, advares den pågældende om, at der, hvis den pågældende begår nyt strafbart forhold, ved en afgørelse om udvisning ved dom på det tidspunkt vil skulle lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet, fordi den pågældende

ikke tidligere er udvist af den grund, at dette med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2. Det fremgår af § 24 a, nr. 5, at der ved afgørelse om udvisning ved dom skal lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af, at udlændingen er tildelt en advarsel efter § 24 b. Det følger endvidere af § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter bl.a. §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b om udlændinge omfattet af EU-reglerne.

Spørgsmålet er herefter om udvisning af tiltalte vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv. Et sådant indgreb som udvisning af tiltalte er efter artikel 8, stk. 2, kun berettiget, hvis udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

Tiltalte er nu fundet skyldig i et groft voldsforhold og straffet med en fællesstraf på fængsel i 10 måneder. Tiltalte er tidligere straffet for adskillige voldsforhold, senest ved dommen af 18. oktober 2016, hvor han blev idømt fængsel i 1 år og 6 måneder for bl.a. grov vold i gentagelsestilfælde. Han har, siden han var 16 år, løbende begået kriminalitet af personfarlig karakter. Landsretten finder herefter, at der er en betydelig risiko for, at han også fremover vil begå personfarlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

Tiltalte er født i Somalia. Han kom til Danmark som 8-årig, og han har haft lovligt ophold her siden juli 1992; afbrudt af varetægtsfængsling og afsoning af de idømte fængselsstraffe. Han har således haft sin opvækst i Danmark, bortset fra at han i perioden fra 1. juli 1996 til den 11. februar 1999 var udrejst til Kenya. Tiltalte har gået i skole i Danmark, bortset fra den periode på ca. 2½ år, hvor han boede i Kenya hos sin fars søster, der er somalier. Tiltalte har forklaret, at han blev sendt til Kenya på genopdragelse af sine forældre, fordi han var blevet for dansk. Tiltaltes forklaring om, at han ikke kan tale somalisk må på den baggrund tilsidesættes. Tiltaltes forklaring om tilknytning til arbejdsmarkedet har været usammenhængende. Herefter og på baggrund af oplysningerne om tiltaltes fængselsdomme må det lægges til grund, at tiltaltes tilknytning til arbejdsmarkedet ikke har været fast. Det må endvidere lægges til grund, at tiltalte i Danmark har sin mor og seks søskende, og at han gennem de sidste ca. 10 år har haft en dansk kæreste.

Det må på den baggrund lægges til grund, at tiltaltes tilknytning til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Somalia, men det må samtidig lægges til grund, at han ikke er uden forudsætninger for at kunne etablere sig i Somalia.

Tiltalte blev som nævnt ved dommen af 18. oktober 2016 udvist betinget. Han er derved advaret om, at fortsat kriminalitet kan føre til ubetinget udvisning, og det foreliggende voldsforhold er begået i prøvetiden for den betingede udvisning.

Efter arten og grovheden af såvel hans nuværende som hans tidligere kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte med indrejseforbud i 6 år, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Somalia. Det bemærkes, at hans familie og hans kæreste vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham, herunder ved at kommunikere med ham via telefon og internet.

Landsretten finder efter det anførte, at ubetinget udvisning med indrejseforbud i 6 år ikke er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Landsretten tager herefter påstanden om udvisning med indrejseforbud i 6 år til følge, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 2. Efter § 32, stk. 1, 3. pkt., har indrejseforbuddet gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Der skal ikke i forbindelse med afgørelsen af spørgsmålet om udvisning tages stilling til, om tiltalte i hjemlandet risikerer at blive udsat for behandling i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Denne vurdering skal først ske, når der efter udlændingelovens regler skal tages stilling til, om han skal udsendes fra Danmark.

Dommens bestemmelse om sagsomkostninger stadfæstes.

T h i k e n d e s f o r r e t :

T straffes med en fællesstraf på fængsel i 10 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Byretsdommens bestemmelse om sagsomkostninger stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 21-11-2018

Cecilie Barrett

Stud.jur

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 30. august i sag

SS 4-17866/2018
Anklagemyndigheden
mod

T
Født juli 1983

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 24. juli 2018.

T er tiltalt for

legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1,

ved den 26. juni 2018 ca. kl. 21.15 ud for i København
at have trampet F i hovedet, mens F lå på ma-
ven iført håndjern på ryggen med hovedet hvilende på en kantsten, hvorved
F slog sit hoved ned i kantstenen

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i 6 år, subsidiært at der sker betinget udvisning, jf. § 24 b.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne V1 og V2.

Tiltalte har til retsbogen i grundlovsforhøret af 27. juni 2018 kl. 9.30 afgivet følgende forklaring:

"Anholdte blev gjort bekendt med, at han sigtes for legemsangreb af særlig rå og brutal karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, ved den 26. juni 2018 kl. 21.15 ud for i København at have trampet F i hovedet med løbesko, imens F lå på jorden iført håndjern med hovedet hvilende på en kantsten.

Anholdte erkendte sig delvis skyldig, idet han erkender overtrædelse af straffelovens § 244, idet han erkendte at have sparket forurettede.

Anholdte forklarede, at han er flyttet til . Han var ved Natcaféen i går aftes. De sad og drak udenfor. F var der også. Der var mange, som sad og drak sammen. Anholdte og F er venner. De kom op at skændes. Anholdte kan ikke huske, hvad de skændtes om. F kom tilbage efter 15 minutter og kastede en brosten i hovedet på ham. Der var mange, der så, at han fik en brosten i hovedet. F blev anholdt. Anholdte blødte meget, og så "kom han til" at sparke F. Han trampede ikke på ham. F lå på jorden. Anholdte var sur, så han sparkede ham. Anholdte mener, han ramte F på skulderen."

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Tiltalte forklarede, at han den dag var på . Han var sammen med den forurettede, F. Der var en del andre personer. Hans lillebror var der også. Stedet er et beboelsessted en slags herberg. Han og forurettede, F, var ude at spise sammen, og han og F er ellers gode venner. De købte noget alkohol, som de sad og drak i en større gruppe.

Han og F kom op at skændes, da de var blevet fulde. Det var plat og de kom til at skændtes ud af ingenting. F gik derfra, og efter 5-10 minutter kom han tilbage. Han havde samlet en brosten op, som han kastede i hovedet på ham. Han begyndte at bløde fra hovedet, og F blev ved med at svine ham til. Han kunne ikke gøre noget, men han løb efter ham. F havde kaldt ham "svans og at han fortjente det".

Da F kom, sad han ned, og lige i det han rejste sig op, kastede han stenen mod ham med 2-3 meters afstand. Slaget gjorde, at han faldt, men så rejste han sig op. Efter slaget stod F på afstand og svinede ham til.

Han forsøgte at gå frem mod F men han holdt også lidt anstand til F pga. stenen. F kunne se, at han ikke kunne gøre noget, for han blødte helt vildt. Der var en del mennesker til stede, som han ikke kendte. Han bror var der ikke lige i det øjeblik, da F gjorde det med stenen. Der var mange som så, at han blev slået med stenen. Men han kender dem ikke, så han kan ikke få dem ind i retten til at vidne.

Der var en person, som ringede efter en ambulance. Ambulancen ankom, og så kom politiet også. De kom næsten samtidigt. Politiet tog fat i F. Han stod selv stadig på det samme sted. F blev ved med at svine ham til, selv om det faktisk er gode venner og kender hinanden.

F løb frem og tilbage på området, og han stod selv ved ambulancen. Han skulle lige til at blive syet af ambulancefolkene, som han talte med. Han nåede slet ikke at blive syet, og ambulancen skulle lige til at køre ham. Han stod kun ved ambulancen i et minuts tid. Politiet fangede F, for det var ham, de var kommet for at hente. Politiet lagde F i håndjern, og han stod selv ved ambulancen i mens. F blev ved med at hidse tiltalte op ved at svine ham til. Så gik tiltalte over grænse af af ren dumhed. F lå i håndjern på maven langs kantstenen, og så gik han over og sparkede ham i hovedet. Det var et spark med gummisko. Foreholdt bilag 4-1 forklarede han, at blodet på skoene var hans eget blod. Der skete ikke noget med F. Han sparkede kun en gang. Det var ikke et så hårdt spark. Han tog ikke til-løb, men han stod to meter derfra, så gik han hen til ham og sparkede den ene gang.

Der var to betjente, som stod lige omkring F. I det øjeblik holdt betjen-tene ikke F. Han sparkede F, fordi han svinede ham til. Der gik un-der ti minutter og måske en 5-10 minutter fra slaget med stenen, til han spar-kede ham. Det hele gik stærkt.

Han blev ramt i højre side af hovedet med brostenen. Da politiet kom rundt, så han, at han havde håndjern på, og at han på jorden med håndjern.

Adspurgt af forsvareren forklarede han, at provokationerne var på somalisk og dansk, og han fortsatte provokationerne frem til anholdelsen samt da han lå i håndjern. F kunne se, at han ikke kunne gøre noget, fordi han var beruset.

Foreholdt bilag 5-4 forklarede han, at han fik 5-6 sting i panden efter slaget med brostenen.

..."

Vidnet V1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var på arbejde den dag. Han blev sendt til af vagtcentralen. De fik besked om, at de skulle køre tilsyn. De kom derud, og der var mange folk midt ude på vejen. De så en 4-5 personer af flokken stå ude på vejen med hver sin brosten i hånden. Det var som om personerne gik hen mod den senere forurettede. Det var først, da en af perso-nerne så, at de var politiet, at der skete noget. De råbte dem an, så de smed brostene. Lige et øjeblik efter, så han, at der var to mænd, som jagede hi- nanden. De to løbende personer, var 100 meter fra dem. De kom løbende mod dem. Manden som flygtede - den senere forurettede - løb fra den første person - den tiltalte. De greb fat i den flygtende mand, og han ville ikke tale med dem. Han var helt paniske, og sagde at manden, som jagede ham, var

sur på ham. Han ville slet ikke tale med dem, og de valgte at lægge ham i håndjern. I det sekund manden lå ned, kom den tiltalte rundt om dem. Den forurettede lå, så han hovede hvilede på kantstenen. Manden var løbet hele vejen op til dem, og han tog et skridt tilbage, og sparkede han manden på jorden i hovedet. Imens manden lå nå, sprællede manden, så han og kollegaen holdt fast i den forurettede, da sparket kom. Sparket var så hårdt, at han troede, at han ikke var der mere. Manden lavede et lille spjæt, så lo han helt stille. Manden havde taget et lille antrit, før han trampede. De greb fat i tiltalte, som blødte fra hovedet, og han sagde noget om, at den forurettede havde trampet ham i hovedet. Der gik 30-40 sekunder, før manden kom til sig selv. Så begyndte han at råbe og skribe. Så gik det amok, og alle personer, som før havde sten på sig, samlede dem op igen og gik mod dem. De fik flere patruljer til for at få ro på situationen. Han kan ikke huske, om den forurettede svinede den tiltalte til.

Da der var styr på situationen, tog de håndjernene af forurettede og de fik hans oplysninger, men han ville ikke sige andet, end at han var blevet jagtet af tiltalte. De fik også hans cpr.nr. De slog ham ikke op i systemet. Foreholdt bilag 2 forklarede han, at den forurettede var i det Nationale Fotoarkiv. De foretog først tjekket af forurettedes identitet, da de var retur på stationen.

Da forurettede blev trampet på, lå han på maven mod jorden og med hovedet hvilende på en kantsten. Han er 100% sikker på, at det er et tramp og slet ikke kun et spark.

Adspurgt af forsvareren forklarede han, at da de kom derud, så løb tiltalte efter forurettede. Forurettede vendte sig nogle gange mod tiltalte sådan lidt "tagfat agtigt". De råbte til hinanden, men han husker ikke hvad, de råbte. De tilbageholdt den forurettede, F, for at finde ud af, hvad der skete. F fremstod aggressiv, men vidnet husker ikke, om han var beruset.

De lå ikke med ham i mange sekunder, før tiltalte kom og trampede på den forurettede. Foreholdt bilag 3-1 bekræftede vidnet, at tiltalte sagde, at F havde kastet en sten mod ham. F havde ikke synlige skader efter trampet. De kørte ikke F på skadestuen, for han ønskede ikke at køre med ambulancen, som var på stedet. De kunne ikke tvinge ham til at tage med ambulancen.

..."

Vidnet: V2. har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han den dag kørte patrulje og fik en melding om, at nogle brugere var oppe at køre. Der havde været uro nogle dage. De kørte

derud. De ankom og så, at der var en lang blind vej og en række borde og bænke, hvor der blev drukket og hørt musik. For enden af vejen så han to personer, hvor den ene blødte fra hovedet. Den blødende mand gik efter en person. Han luntede frem mod manden, og manden undveg løb nærmest i cirkler om ham. Det så uskyldigt ud, hvis det ikke var fordi, den jagtende mand blødte kraftigt. De standsede bilen, og de tænkte, at der var sket noget, hvor den blødende mand var offer. Så det var naturligt at tage fat i den mand, som blev jagtet. De rettede henvendelse til manden, som blev jagtet, og de førte ham lidt tættere på politibilen. De bad ham om at slappe af og følge med. Manden begyndte at stritte i mod og trække sin hånd til sig. Han blev mere og mere aggressiv, så de valgte at lægge ham ned på jorden, så de ikke skulle slås med ham. De gav ham håndjern på. Det var ham, som dikterede, hvad der skulle ske, og de lagde ham ned, og de satte sig på hver side af manden. Der kom en mærkelig stemning over, at de havde taget fat i ham. De havde øjenkontakt med manden, og han bad sin kollega om at lave en perimeter, så ingen andre kunne forstyrre dem. Han så på ham og spurgte "har du ham". De når lige at kigge ud mod højre side, og da så han den blødende mand komme løbende. Han trampede den liggende mand i hovedet. Trampen foregik med hænderne tilbage, og benet gik ud og armene var tilbage. Den trampende mand sparkede ham mod toppen af hovedet, og manden på jorden blev straks ikke-kontaktbar.

Hans kollega sprang op og greb den blødende mand. Der gik et stykke tid, hvor han ikke kunne få kontakt til manden. De kaldte en ekstra vogn til, for de andre på stedet blev ophidsede.

Der gik et sted mellem et halvt og et helt minut, fra de fik fat i manden til han blev trampet af den anden. Der kom en ambulance til stedet, for det var op af den, at der skete anholdelse af den tiltalte. Ambulancen kom i løbet af forløbet. De de lagde manden ned først, råbte han ikke noget mod den blødende mand. Han talte til de to betjente, men han sagde, at han skulle lade dem være, og de ting han sagde, var henvendt til dem.

De observerede på de to mænd i den tid det tog dem, at gå de godt 100 meter op til dem. Det lignede noget, som var foregået over noget tid, for de andre på stedet morede sig også over jagten.

I starten ville han godt følge med, og så blev han mere og mere umulig. De lagde ham ned efter 30 sekunder til et minut.

Adspurgt af forsvareren forklarede han, havde det ikke været for blodet, havde han troet, at det var venskabeligt. Den jagtede mand lavede næsten sådan nogle undvige bevægelser, som ikke virkede aggressivt men nærmere drillende mod den blødende mand. Han kan ikke huske, om der blev råbt noget. De gik op mod dem, og de tog fat i manden, som ikke blødte.

De trak ham hen mod patruljevognen med et greb på hver side. F startede med at følge med, og undervejs hævede han stemmen og blev derefter aggressiv og gjorde modstand mod at gå med. De lagde ikke mærke til den an-

den person. Fra manden lå ned, til trampet kom passer det meget godt, at der gik cirka 10 sekunder.

Efter sparket var han ukontaktbar, og da han kom til sig selv, rejste han ham op. Han ved ikke, om ambulancefolkene så skader på ham. Han så ikke skader på F. Han ved ikke, om F var beruset.
..."

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret politiattest af Hospital Akutklinikken af 5. juli 2018, fra T's henvendelse på skadestuen den 22. juni 2018, hvoraf blandt andet fremgår:

"Det objektive fund:

Vågen, men svært fuld, men kan sagtens kommunikere. Reagerer naturligt for lys når der lyses i øjnene. Der er ingen tegn til sår eller hævelse på hovedet.

Ansigtet: 4 cm langt sår til højre for midtlinjen lige over venstre øjenbryn.

Mundhulen. Der er ingen sår eller blod eller tegn til tandskabe og har normalt sammenbid."

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at .

Der er udtalelse fra Udlændingestyrelsen af 13. august 2018, hvoraf fremgår, at tiltalte indrejste den 14. marts 1992, og blev meddelt opholdstilladelse i Danmark den 29. maj 2009. Han har efter oplysningerne ingen familie i Somalia, har en dansk kæreste og har ingen børn.

Tiltalte er tidligere straffet, blandt andet

ved Københavns Byrets dom af 14. november 2013 for overtrædelse af straffelovens § 121, § 290, stk. 1 og lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 2 og 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, og § 3, bilag 1, liste A, nr. 1, bilag liste B, nr. 43 samt ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, jf. straffelovens § 89, idømt betinget dom på fængsel i 14 dage og bøde på 9.000 kr. Prøvetid på 2 år fra 26. november 2013 på nærmere angivne vilkår.

ved Københavns Byrets dom af 11. februar 2014 for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1 og 2 og § 266, idømt delvis betinget dom på fængsel i 60 dage, heraf 20 dage betinget. Fællesstraf omfattende den betingede dom afsagt af Københavns Byret den 14. november 2013. Prøvetid på 2 år på nærmere angivne vilkår. Løs-

ladt den 5. september 2014.

ved Retten i Glostrups dom af 18. oktober 2016 for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, § 245, jf. § 247, § 264, stk. 1, nr. 1, § 123, bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag liste A, nr. 1 og knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 1, idømt fængsel i 1 år og 6 måneder. Prøveløsladt den 27. september med en reststraf på 132 dage med en prøvetid på 2 år.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 26. juni 2018.

Retten's begrundelse og afgørelse

forhold 1

Tiltalte selv har forklaret, at han tildelte den forurettede et spark, da han lå i håndjern på jorden med to betjente ovenpå sig.

De to politividner har forklaret, at der var tale om et tramp mod forurettedes hovede, der lå på en brosten, og at der var tale om et tramp af en sådan kraft, at den forurettede besvimele og var ukontaktbar i længere tid derefter.

Retten lægger vidnernes forklaring til grund og henset til at trampet var afs stor kraft, mod forurettedes hovede, og at han samtidig lå pacifieret på jorden i håndjern, finder retten at forholdet skal henføres til bestemmelsen om grov vold. Herefter er tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til 9 måneders fængsel og har medregnet reststraffen fra prøveløsladelsen af 27. september 2017, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1.

Retten har ved udløsningen af reststraffen lagt vægt på, at der i forhold til reststraffen for dommen af 18. oktober 2016 er tale om ligartet kriminalitet, at reststraffen ikke er ude af proportioner i forhold til den samlede straf og på, at prøvetiden løb helt frem til den 27. september 2019.

Ved strafudmålingen har retten lagt vægt på, at forurettede lå i håndjern på maven og med hovedet hvilende på en brosten, på forstraffene, ligesom retten ikke finder, at det forhold, at forurettede forinden måske har udøvet vold mod tiltalte, skal være en formildende omstændighed.

I forhold til sidstnævnte lægger retten særlig vægt på, at den forurettede var i håndjern i politiets varetægt, hvorfor han ikke kunne udgøre en trussel mod tiltalte.

Det er oplyst, at tiltalte ikke har familie i Somalia, og at han har opholdt sig i Danmark, siden han var 9 år. Han har desuden en dansk kæreste. Ved en afvejning af tiltaltes private forhold, hans tilknytning til Danmark og Somalia og varigheden af hans ophold, finder retten, at en udvisning med sikkerhed

vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, og han udvises alene betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 9 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark betinget på vilkår, af at han i en prøvetid, der udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22 - 24.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 15.575 kr. + moms i sager til den beskikkede forsvarer, advokat Martin Leth Hansen.

Nina Palesa Bonde

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 4. september 2018

Gül Günbulut

kontorfuldmægtig